Anul al 57-lea
10 Pagini

EXEMPLARUL { In România 3 lei / In străinătate 6 lei

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 327 Miercuri 27 Noembrie 1940
10 Pagini
P IIII

„ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

ABONAMENTE
IN ȚARA
Lei 200 pe 3 luni
Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80
In străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar:
„UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

ABONAMENTE
IN ȚARĂ
pe un an la
UNIVERSUL COPIILOR
ZIARUL CĂLĂTORIILOR,
VESELIA, RADIO UNIV.
și UNIV. LITERAR câte
220 lei
UNIV.-SPORT
500 lei

DIRECTOR
ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

PUTEREA CREDINȚEI

Poporul român a putut suporta cu bărbăție cruntele lovituri ale soartei, pentru că în toate împrejurările el și-a îndreptat privirea spre îndurarea și dreptatea divină. Credința pentru români nu a însemnat însă așteptarea fatalistă a evenimentelor, ci ea și-a găsit aplicare în munca de propășire ori de refacere luminată de forța superioară, supremă, rezumată în cuvintele ce cuprind toate sinteza cumințeniei: „Ajută-te și Dumnezeu te va ajuta".

Incercările la care a fost supus în cursul veacurilor, i-au otelit credința, acea credință care dărâmă zidurile, mai puternică decât toate legiuirile și mai dătătoare de energie și dârzenie de cât toate orânduirile emenești.

Țara sfâșiată, lipsurile înnerente pricinuite de starea de război din Europa, consecințele unei recolte slabe și acum, în urmă, zguduirile atât de păgubitoare ale pământului, au făcut și pe cei cari uitaseră poruncile divinității să-și amintească de mântuitoarea forță pe care o reprezintă Credința.

Acum e momentul pentru îndrumătorii sufletești ai neamului să-și facă datoria spre a consolida sentimentul de viață nouă, viață curată, în care dragostea de oameni să predomine, acea iubire care este izvorul solidarității între fiii aceluiași neam, preocupați toți de binele familiei mari care se cheamă Patria.

Să dea pripovăduitorii exemple, grație cărora mulțimea să vadă că tot răul a trecut ca un vis urât, că rănile cauzate sunt pansate cu o frățească îngrijire, că lipsurile sunt completate de cei cari au mijloace, că egoismul și îmbuibarea de altă dată au făcut loc unei umane înțelegeri. Totul depinde azi de păstorii sufletești, în rândul cărora se numără nu numai cei cari din amvon rostesc îndrumările Domnului, ci toți cari au harul minții și posibilitatea să se facă auziți și ascultați.

Setoasă de dreptate, mulțimea crede, nădăjduește, așteaptă și își face din puterea credinței un scut izbăvitor, care îi întărește puterea de muncă folositoare tuturora.

Cu această bază sufletească un neam își poate regăsi întreg echilibrul necesar continuității și de acest adevăr trebue să țină seama păstorii pătrunși de adâncimea aceluiași crez și cari prin opera lor diriguitoare trebue să desăvârșească opera de refacere și de consolidare la care are dreptul să aspire un popor căruia obida veacurilor și nevolnicia stăpânitorilor vremelnici, nu i-au secat credința.

LA BERLIN

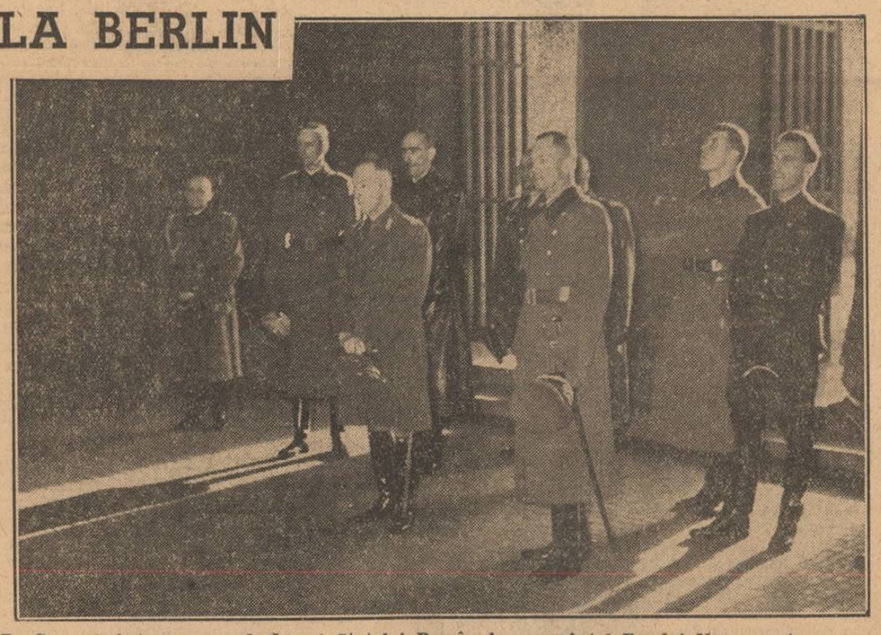

D. General Antonescu conducătorul Statului Român la mormântul Eroului Necunoscut.

D. general Antonescu a părăsit Berlinul

Berlin, 24 (Rador). — *D. General Antonescu, Conducătorul Statului Român, și d. Sturdza, minstrul afacerilor străine, au părăsit Duminică dimineața, cu tren special, capitala Reichului, după o ședere de două zile la Berlin.*

Cu același tren au plecat și d-nii Cancicov, ministrul economiei naționale, comandant legionar Iascinschi, ministrul muncii, și ceilalți membrii ai suitei.

D. von Ribbentrop, ministrul afacerilor străine al Reichului, a însoțit pe d. General Antonescu dela castelul Bellevue la gara Anhalt.

După ce a trecut în revistă compania de onoare ce se afla pe peronul gării, Conducătorul Statului Român a salutat pe numeroșii reprezentanți ai statului, partidului și armatei germane, veniți la gară pentru a asista la plecarea sa.

Mai erau de față d. Grecianu, ministrul României la Berlin, cu toți membrii legației, d. Zamboni, însărcinatul cu afaceri al Italiei la Berlin, și alți numeroși prieteni ai României.

După ce d. General Antonescu s'a despărțit în mod călduros de d. von Ribbentrop, Conducătorul Statului Român s'a urcat în tren. La ora 10 și 20 acesta a părăsit gara Anhalt.

Pomenirea lui Ion I. C. Brătianu

S'a oficiat Duminică, la biserica Amzei, pomenirea a 13 ani dela moartea lui Ion I. C. Brătianu.

In grele împrejurări țara sfâșiată și poporul cu gândul la frații rămași dincolo de hotarele țării, au adus pios omagiu celui care a prezidat cel mai important act din istoria României moderne, Unirea.

Ce au însemnat activitatea, spiritul de pătrundere și de prevedere, energia îmbinată de cumințenie, covârșitoarele calități de adevărat bărbat de stat ale acestui Titan al politicii românești, nu pot fi redate sumar în cadrul restrâns al unui articol de ziar.

Ele își au locul în Istoria neamului nostru, acolo unde calitățile sunt scoase în evidență de opera lui reală de înfăptuiri, istorie cercetată de el cu o neasemuită atenție, de la originile și începuturile neamului nostru, cu vocațiunea omului de știință pe care dinamismul creator și nețărmurita dragoste de țară au transformat-o în operă pozitivă. Acest dinamism l-a determinat nu să scrie, ci să facă istoria țării sale.

Continuator al operei lui Ion Brătianu, el a realizat cel mai de seamă ideal al românismului și a luptat mai departe pentru propășirea, înălțarea și consolidarea României unite, până în ziua în care Destinul i-a închis pentru vecie ochii, Destinul propulsor al evenimentelor ce se succed în cadență grăbită și care a dat memoriei lui amara satisfacție de a i se recunoaște mereu dreptatea și durerea de a nu fi fost înțeles și de a nu fi fost urmat pe linia înțelepciunii lui prevăzătoare.

Cunoscător și conducător de oameni el era sinteza definiției pe care Ducele Mussolini o dădea în 1924:

„Dacă politica este arta de a conduce oamenii, de a-i utiliza, de a le educa pasiunile lor, egoismele și interesele lor, în vederea unor scopuri generale, care depășesc aproape totdeauna viața individuală, pentru că ele se proiectează în viitor, dacă aceasta e politica, nu e nicio îndoială că elementul fundamental al acestei arte este omul".

El era născut să fie conducător de oameni, dar sarcina lui era infinit mai grea în acea epocă în care concepțiile despre libertatea individuală, despre libera exprimare a voinței poporului nu evoluase în sensul preconizat de Mussolini, potrivit căruia aceste deziderate erau o ficțiune și o iluzie:

„Mai întâi poporul n'a fost niciodată definit. Este o entitate absolut abstractă, ca entitate politică. Nu se știe nici unde începe, nici unde sfârșește. Adjectivul de suveran aplicat poporului, este o farsă tragică".

Ca orice luptător stăpân pe hotărîrile lui, știind ce vrea și știind să vrea, Ion I. C. Brătianu a fost combătut cu vehemență, și, recitind cronicile vremii, contimporanii săi azi în viață, îi vor aduce un și mai elocvent omagiu decât cel pe care la 1891 Mihail Kogălniceanu îl aducea în ziua morții lui Ion Brătianu, contra căruia avea adânci resentimente:

„Dreptatea posterității începe cu ziua de azi pentru Ion Brătianu. Oamenii zilei, mari sau mici, pot fi nedrepți cu dânsul, însă istoria nepărtinitoare, ea, care purcede din mintea și din inima națiunii întregi, va păstra cu litere de aur amintirea celui care și-a pus numele în fruntea tuturor marilor fapte naționale și politice ale renașterii României".

Pelerinajul la statuia din str. Regele Victor Emanuel a marelui om de stat, înflorită omagial și cu prilejul zilei de 6 Septembrie 1940, care a însemnat încă o realizare a temeinicei prevederi a lui, a fost o reculegere pioasă, o recunoaștere a noastră a celor de azi, că n'am știut să păstrăm fructul jertfei celor 800.000 de vieți românești cari ne-au dat unirea; plecându-și cu smerenie capetele în fața bronzului ce simbolizează dârzenia românească toți au simțit fiorii legământului sacru de a reclădi opera celui ce odihnește sub lespedea de marmoră neagră a mauzoleului dela Florica, dar a cărui memorie stă prezentă în mintea tuturor ca o imputare, ca o îmbărbătare, ca un îndemn, ca un stindard!

I. VION

CIUDATE FENOMENE SUBTERANE
IN JUDEȚUL DÂMBOVIȚA
A FOST AVIZAT INSTITUTUL GEOLOGIC

Târgoviște, 23 Noemb.

D. colonel Vladimir Spătariu, prefectul județului, a primit înștiințarea că pe teritoriul comunei Căprioru se petrec unele fenomene ciudate subterane.

Locuitorii afirmă că în special în timpul nopții se aud sgomote subterane cari dau impresia că „fierbe pământul". După ancheta făcută de d-sa, pe teren, d. prefect a intervenit la Institutul geologic din București, pentru trimiterea unui specialist.

TRAGEDIA SATULUI MIERLA
PĂMÂNTUL SE DEPLASEAZĂ ȘI SE CRAPĂ, CASELE SE DĂRÂMĂ

Vălenii de Munte, 24 Noem.

Un sat întreg trăește din nou din noaptea de Joi, clipe de groază. Este vorba despre satul Mierla, din com. Ogredin. Pe o sută de hectare, unde se găsește mai tot satul, se formează cu încetul crăpături, cari marchează deplasarea acestui teren spre o vale. Opt case s'au dărâmat. 30 de gospodării au fost evacuate, în Ogredin, și mai trebuesc evacuate peste 20. Din biserică, amenințată cu prăbușirea, s'a scos tot.

Azi a venit d. prefect în comună, unde a găsit autoritățile și echipe de săteni la lucru.

BULETIN ARHEOLOGIC ȘI NUMISMATIC

SIGILII ANTICE

de CONST. MOISIL

Se pare că anumite deprinderi, cari nu sunt totdeauna din cele mai onorabile, sunt comune tuturor popoarelor și tuturor timpurilor. Astfel îndeletnicirea de a se falsifica monetele apare foarte curând după invenția acestui minunat mijloc de schimb. Tot așa plastografiarea actelor și a documentelor este o deprindere foarte veche, din vremea când se întrebuința ca material de scris tăbliețele de lut. Deci nu este de mirare, că și sigiliile sau pecețile încep să se întrebuințeze cel puțin cu 4000 de ani în. d. Cr. și că menirea lor principală era de a garanta autenticitatea unui act scris.

Vechii Babiloneni, cari cei dintâi au scris pe tăbliețe de lut, au

Fig. 1

întrebuințat la început sigilii tot de lut, în formă de mici piramide, cari se atârnau de acte cu fire de cânepă sau de alte plante. Pe baza acestor sigilii piramidale se imprima cu un tipar de piatră tipul sigilar. Dar în curând s'a constatat, că aceste sigilii atârnate nu-și îndeplineau menirea, căci puteau fi schimbate cu ușurință dela o tăbliță la alta și deci nu prezentau nici o garanție de autenticitate.

Din cauză aceasta Babilionenii s'au văzut siliți să introducă alt sistem de sigilare, întrebuințând în acest scop niște cilindri mici de piatră (2-4 cm.), pe suprafața cărora erau gravate figuri sau scene mitologice, însoțite uneori și de inscripții în caractere cuneiforme. Acești cilindri se rulau

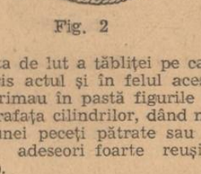

Fig. 2

pe pasta de lut a tăbliței pe care era scris actul și în felul acesta se imprimau în pastă figurile de pe suprafața cilindrilor, dând naștere unei peceți pătrate sau oblonge, adeseori foarte reușită. (Fig. 1).

Spre a se putea întrebuința mai ușor acești cilindri sigilari erau adeseori prinși în inele de metal; astfel ei puteau fi purtați legați de gât sau de mână.

Herodot ne spune, că în Babilon nu era cetățean, care să nu aibă un astfel de inel sigilar. De altfel în antichitate întrebuințarea sigiliilor era cu mult mai frecventă decât astăzi, căci atunci ori de câteori locuitorii plecau de acasă trebuiau să-și sigileze lăzile și scrinurile în cari aveau obiecte de oare care valoare spre a nu fi furate de sclavii casei. De asemenea în lipsă de încuietori solide sigilau și ușile caselor, tot spre a se feri de furturile sclavilor.

Egiptenii antici au întrebuințat și ei inele sigilare, dar acestea nu aveau forma cilindrică, ci forma

Notă. In buletinul anterior (nr. 319) s'au strecurat câteva greșeli de tipar, cari fac neînțelese unele pasagii. Astfel s'a cules peste tot partile monetare în loc de *pastile* monetare; sau piese monetare în loc de *prese* monetare; de asemenea liră de aur în loc de *livră* de aur. S'a mai cules Tarroco în loc de *Tarraco* și Figia în loc de *Frigia*.

(Continuare in pag. 2-a)

DONAȚIA „UNIVERSULUI" ȘI A D-LUI STELIAN POPESCU PENTRU STUDENȚII REFUGIAȚI

Prin subscripție publică și cu un însemnat aport material donat de d. Stelian Popescu, ca să vină în ajutorul studentului român, s'a ridicat în calea Plevnei 61 bis „CASA STUDENȚEASCA", prevăzută cu tot ceeace era necesar pentru asigurarea unei vieți care să poată îngădui studentului să-și vadă cumsecade de studii și unde puteau lua masa peste o mie cinci sute de persoane.

„Casa studențească" imediat ce a fost gata, a fost dată în primire conducerii studențești. In timpul prigoanei însă „Casa studențească" din ordinul guvernului de atunci a fost înstreinată, instalându-se în localul destinat numai studenților, asa zisa „Școală Normală Superioară". Zadarnic am căutat să arătăm că scopul pentru care fusese ridicată nu era acesta. Toate demersurile noastre au găsit doar uși închise. Studenții au trebuit să fie scoși din drepturile lor firești, fără nici o posibilitate de protest.

Dar după revoluția dela 6 Septembrie care a dărîmat fostul regim de teroare, „Casa Studențească" a fost redată scopului pentru care fusese creiată. Studențimea a devenit din nou stăpâna firească a ei.

In marea sa grijă pentru soarta studentului român, mai ales că în urma cedărilor de teritorii avem o mulțime de studenți refugiați lipsiți de orice posibilitate de trai, d. Stelian Popescu, directorul ziarului nostru, a înființat 100 de burse pentru studenții refugiați merituoși, punând la dispoziția U. N. S. C. R. suma de UN MILION LEI din care se vor asigura mesele de prânz și seara.

Această donație a fost adusă la cunoștința d-lui Viorel D. Trifa, președintele U. N. S. C. R.-ului, care a trimis d-lui Stelian Popescu următoarea scrisoare:

14 Noemb. 1940, Buc.

Stimate Domnule STELIAN POPESCU,

Uniunea Națională a Studenților Creștini din România a primit scrisoarea Dv. prin care faceți cunoscut că puneți la dispoziția ei suma de 1.000.000 lei, sumă ce ar servi pentru masa a 100 studenți refugiați.

In numele studenților cât și în numele nostru personal ținem să vă mulțumim pentru înțelegătorul gest făcut în aceste timpuri grele față de colegii noștri.

Tot odată vă rugăm să stabiliți când putem veni să ridicăm prima rată.

Studenții care vor fi ajutați de Dv. vor lua masa la cantina „Casei Studenților" și-i va costa 56 lei la prânz și seara.

Primiți, domnule Stelian Popescu, mulțumirile și salutul nostru.

VIOREL D. TRIFA
Dir. Depart. Cămine și Cantine CONST. MAICAN

Am făcut această recapitulare publicând și scrisoarea d-lui Viorel Trifa cu scopul că poate se vor mai găsi și alte persoane care să înțeleagă drama studenților refugiați destul de numeroși, față de care avem datoria să le facem posibilă continuarea studiilor, prin asigurarea unei vieți fără grija zilei de mâine.

PUTERNIC CUTREMUR IN IUGOSLAVIA

Belgrad, 24 (Rador). — Sâmbătă seară la 18 ore, 51 minute și 8 secunde, aparatele seismologice ale observatorului din Belgrad au înregistrat un cutremur destul de puternic, cu epicentrul la 170 km. de Belgrad.

*

Belgrad, 24 (Rador). — *Institutul seismografic din Belgrad anunță că Sâmbătă, la ora 18,51, s'a înregistrat un cutremur de pământ al cărui epicentru pare a fi situat la o distanță de 170 km. de Belgrad.*

Cutremurul a fost simțit și în estul Serbiei.

Nu sunt pagube.

Intrevederea
dintre d-nii Himmler și dr. Tuka

Berlin, 24 (aRdor). — *D. Heinrich Himmler, Reichsfuehrer și șef al poliției germane, a primit Duminică după amiază pe prof. dr. Tuka, președintele consiliului de miniștri și ministrul afacerilor străine al Slovaciei, cu care a avut o lungă întrevedere.*

Președintele consiliului de miniștri slovac la d. Ribbentrop

Berlin, 24 (Rador). — **D. von Ribbentrop, ministrul de afaceri străine al Reichului, a primit Duminică după amiază pe d. prof. dr. Tuka, președintele consiliului de miniștri și ministru de externe al Slovaciei.**

UN CAZ DE SĂLBĂTICIE BULGĂREASCĂ

Silistra, 22 Noembrie

D. dr. Porfiriu, o persoană foarte cunoscută și respectată în orașul nostru, a venit aci la 21 Noembrie pentru a-și vedea de afaceri. Dânsul are o casă în oraș și câteva hectare de vie.

Inconjurat chiar în mijlocul orașului, de o ceată de indivizi, a fost bătut crunt având numeroase contuzioni și dinții rupți. Agresorii au dispărut apoi.

D-rul Porfiriu a mers îndată la poliția locală unde i s'a răspuns că fiind sărbătoare cazul nu se poate ancheta.

In dimineața de 22 a. c. a cerut delegației bulgare din comisia mixtă, să ancheteze faptul și i s'a răspuns că aceasta nu intră în competența zisei delegații.

In aceste condițiuni, și pentru a-și salva viața, d-rul Porfiriu a părăsit îndată Silistra pentru a reclama cazul guvernului român.

O declarație a d-lui Sumner Welles
in legătură cu inchirierea de baze sud-americane

Washington, 24 (Rador). — Corespondentul agenției „Stefani" transmite:

In legătură cu refuzul Senatului uruguayan cu privire la cedarea de baze aero-navale, d. Sumner Welles, subsecretar de stat la ministerul de externe, a declarat că Statele Unite nu au discutat niciodată închirierea sau cumpărarea de baze sud-americane sub o formă care ar fi putut pune în cauză suveranitatea vreunuia din celelalte republici.

ION I. C. BRĂTIANU ȘI PRESA
CUVÂNTAREA ROSTITĂ LA CONGRESUL PRESEI LATINE DIN OCTOMBRIE 1927

„In numele guvernului român, am cinstea să vă urez bun venit.

România e cu deosebire fericită să vadă congresul dv. adunându-se în Capitala ei; ea își primește azi prietenii veniți de departe, dar apropiați prin legături de rudenie, cari ne sunt dragi.

Salut în dv., doamnelor și domnilor, un factor esențial de civilizare a lumii, căci înfățișați acest factor printr'un îndoit titlu: sunteți latini și sunteți organul și inspiratorul opiniei publice.

Un înțelept a susținut altădată, că vorba e cel mai bun și cel mai rău dintre lucruri. Parcă aud pe răutăcioși susținând, că Esop ar fi spus-o despre presă, dacă aceasta ar fi existat pe atunci.

Mă grăbesc să adaug, că pentru cine cunoaște caracterul adunării d-stră, alternativă nu poate fi, numai partea întâia fiind de luat în seamă, căci puneți toată știința d-stră, care e o artă, în slujba cauzelor cele mai nobile.

De temut putera, aceea pe care o exercitați.

Putere totuși aproape divină, când forța dionisiacă a presei se unește la semnul Minervei, cu liniștea apoloniană a limpezimii rânduelii latine.

Inrâurirea tot mai preponderentă pe care democrația o dă opiniei publice, a sporit, ca urmare, puterea d-stră. E just să se constate raportul indispensabil, care trebue să fie între autoritatea ce revine celor ce alcătuesc opinia publică și conștiința răspunderilor, pe care o astfel de putere o implică.

Noțiunea de echilibru și de proporție, care e una dintre facultățile dominante ale spiritului latin, n'ar putea lipsi celor ce sunt cea mai vie manifestare a acestuia.

Mentalitatea latină, dintre toate cele ce au inspirat popoarelor, e cea mai puțin himerică. Cu totul îndreptată spre viitor, ea își adâncește rădăcinile într'un trecut ilustru. Ea înalță, într'o vreme când puterile îmbinate ale anarhiei intelectuale și sociale, amenință însăși temeliile acestei civilizații greco-latine, — mândrie a Europei, — îndoitul meterez, care veacuri la rând, a constituit măreția Romei: principiul ordinei și principiul dreptului.

Revoluția franceză a adăugat acestei moșteniri a cetății eterne, triumful principiului democratic în toată sănătatea lui, deopotrivă opus rătăcirilor demagogice și ostil arbitriului tiraniei.

Născută din unirea fecundă a celei mai glorioase dintre tradiții, cu pasiunea arzătoare pentru progres, puterea creatoare a latinității n'are nimic exclusiv; opera ei a încetat de mult să mai fie apanajul unei singure rase și unui singur continent. Ea a devenit expresia cea mai înaltă a culturii și civilizației universale.

Insușirile creatoare și ordonate ale latinității au contribuit astfel, mai mult decât orice, la progresul general și i-au dat acest titlu de glorie, cu care se mândresc toți cei ce au avut cinstea să primească pe veci și neștearsa înrâurire romană.

Aduceți cu dv., doamnelor și domnilor, izvorîtă din istoria nobilelor dv. patrii, mărturia strălucită a misiunii latine în viața umanității; dar nicăeri mai mult decât în România, nu veți găsi dovada de nediscutat a trăiniciei caracterului rasei. Imprejurările necunoscute care au așezat poporul nostru în calea năvălirilor și care păreau făcute să-l nimicească n'au isbutit decât să-i întărească constiința si să-i facă tot mai scumpe originea și naționalitatea lui.

Intr'o tragică izolare, — în mijlocul unei neîntrerupte vâlturi — abia cu un suspin în accent, românul a afirmat timp de 13 veacuri: „Sunt român!"

Poporul acesta și-a înfăptuit însfârșit unitatea lui națională, după atâtea vicisitudini, în timpul cărora n'a încetat să lupte și să sufere pe frontul acesta, în spatele căruia civilizația Europei se menținea și creștea.

Azi, stăpân pe ursita lui, va putea la rându-i să participe în chip activ la progresul acestei civilizații și să împlinească în răsăritul Europei, destinul, pe care i-l determină însușirile rasei lui și situația geografică.

Ca să-și îndeplinească misiunea, are nevoie de pace, pe care i-o asigură înăuntru ordinea și justiția socială, în timp ce respectarea tratatelor și desvoltarea raporturilor prietenești internaționale trebue să asigure liniștea generală.

Pentru opera aceasta de armonie socială și de pace între popoare, nimeni nu poate contribui mai cu folos decât presa pe care o reprezentați.

Ii fac cele mai călduroase urări să-și poată îndeplini sarcina pentru binele omenirii și al civilizației.

Sunteți Presa, Presa latină, — noblesse oblige.

Parastasul dela biserica Amzei. — Pelerinajul la monumentul marelui bărbat de stat

Implinindu-se eri treisprezece ani dela săvârșirea din viață a marelui bărbat de stat Ion I. C. Brătianu, s'a oficiat la biserica Amzei un parastas pentru odihna sufletului său.

Serviciul religios a fost oficiat de Sf. Lor preoți: N. Dragomirescu, Ion Ionescu și diaconul Traian Ghica. Corul bisericii condus de prof. N. Lungu a dat răspunsurile.

Au fost de față la pioasa ceremonie, membrii familiei: d-na și d. C. I. C. Brătianu; d-na și d. prof. George Brătianu; d-na Lia Brătianu; d-na Eliza Brătianu; d. ing. Vintilă Brătianu; d. Constantin Brătianu; d-na Sabina Cantacuzino, d-na și d. Alimănesteanu; d-na și d. Ion Pilat precum și d-nii: prof. dr. C. Angelescu, C. Argetoianu și G. G. Mironescu, foști președinți ai consiliului de miniștri; Stelian Popescu; dr. I. Costinescu; Tancred Coonstantinescu; Ch. Mitilineu; Mihai Negură; Vasile P. Sasu. Virgil Madgearu; M. Djuvara; Victor Bădulescu; G. Leon; Creteanu, ministrul finanțelor; Al. Otulescu, guvernatorul Băncii Naționale; C. Dimitriu. I. Nistor, N. Budurăscu; g-ral Samsonovici; Pan Halipa foști miniștri; col. Zăvoianu prefectul Capitalei; avocat Al. Ionescu; Filip, August; Savel Rădulescu, Gr. Duca; D. Mociornița. I. Dumitrescu Militari; G. Fotino; Ștefan Ion; Penescu Kertsch; prof. dr. G. Ionescu-Brăila; G. Vântu; N. N. Săveanu; amiral Bălănescu. amiral N. Bărbuneanu; general Panaitescu; general Atanasescu; D. G. Lupu, primul președinte al Inatei curți de casație; Atta Constantinescu; Aurel Popescu-Necșești, Alexandru Popescu-Necșești; C. Zamfirescu; prof. Telegea; Popescu Sguriță cu soția; O. Diaconescu; M. Filiti; Ion Mincu Lehliu; general Popișteanu; Sergiu Dimitriu; Paul Costin; Mircea Frigator; Iosif Iosifescu; dr. Andronescu; colonel Tilică Stăncescu; dr. Tache Frumușanu; Ignat Mircea; Bosinef Paraschivescu, d-ra Cantemir; ing. Vardala; I. Matac; șt. Dobrescu; M. Vlahide; prof. Rainer; Toni Iliescu; prof. Marmeliuc; prof. dr. Ciugureanu; Bălcoianu; Fl. Algiu; V. Bârcă, prof. Dima; d-na Ruxandra Berindei; Em. Șlătinenu; V. Bârcă; prof. C. Kirițescu; Leonte Moldovanu, precum și numeroși admiratori ai iubitului dispărut.

După oficierea serviciului religios, întreaga asistență a mers în pelerinaj la monumentul lui Ion I. C. Brătianu din str. Victor Emanuel, unde au depus flori.

(Continuare in pagina 2-a)